

Equip Educatiu
del Centre
Ocupacional
Sínia

Acompanyament socioeducatiu de persones amb discapacitat física: el cas del Centre Sínia

“Cada uno de nosotros lleva dentro de sí una chispa de fuego, una fuerza creadora. Todos somos especiales a nuestra manera, porque no existe un ser humano estándar o común.

Todos somos diferentes. Lo verdaderamente importante es que conservamos el espíritu humano, la capacidad de crear”.

Stephen W. Hawking. Missatge dels IX Paralímpics de Barcelona 92

Principis i fonaments

La Cooperativa Grans Disminuïts Ciutat Vella es constitueix l'any 1990 per a participar en el concurs públic que convoca l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials del Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya, per tal de gestionar un centre ocupacional per a grans disminuïts físics. L'any 1991 es celebra el concurs públic on s'atorga la gestió del Centre Ocupacional a la Cooperativa. L'equip de professionals que formen part de la Cooperativa comencen a treballar a primers de març de l'any 1991, organitzant les activitats.

Un dels problemes d'aquest moment és unificar el criteri sobre els usuaris que atendrem. Comencem amb 16 usuaris i, a poc a poc, es va incorporant la resta de l'equip i d'usuaris. Davant les característiques de les persones ateses al Centre i, com a resultat del criteri de sectorització marcat per la pròpia Administració, reflexionem sobre la manera d'aplicar la línia bàsica del treball diari, en un centre ocupacional. Comencem definint què entenem per Educació Especial: tota acció global encaminada a estructurar o reestructurar la personalitat, és a dir, donar suport al procés evolutiu d'aquelles persones que viuen amb unes dificultats especials a causa d'una maduració deficient en els primers anys de la seva vida o bé en accidents posteriors. A les persones amb dificultats se'ls ha de dotar d'instruments i eines per tal que vagin desenvolupant un procés maduratiu de la seva personalitat. Per aquest motiu, el Centre Sínia treballa amb una línia **Psico-Social-Dinàmica**. Tot seguit exposem què entenem per cadascun dels conceptes:

- **Psico:** Quan l'educador utilitza la vida quotidiana per a relacionar-se amb els joves, pot fer-ho amb la superficialitat d'aquell que no hi veu res més que les seves conductes, o bé amb la profunditat de qui sap que, per sota d'aquestes conductes, hi ha tot un sistema organitzat o desorganitzat que

L'educador és el professional que, a través de la vida quotidiana, pretén que el jove evolucioni i s'organitzi bé

condiciona les seves actituds. Si l'educador pot arribar a interpretar-ho, no pot sentir-se una persona que té simplement al seu càrrec el jove. L'educador és el professional que, a través de la vida quotidiana, pretén que el jove evolucioni i s'organitzi bé, i això influirà en la seva conducta. Passar de les conductes del jove a la seva personalitat és l'aventura diària que l'educador viu, igual que tot l'equip educatiu.

- **Social:** Fa referència al conjunt de trets de personalitat comuns a un grup que s'ha desenvolupat com a conseqüència de la necessitat d'adaptar-se a condicions econòmiques, culturals i socials determinades. Tota acció educativa o reeducativa ha de tenir sempre en compte les forces individuals i grupals.

- **Dinàmica:** És tot el procés de dinamització que l'equip es planteja amb el treball diari. Desde l'inici del nostre treball, el subjecte es converteix en l'actor principal de la intervenció. Podríem dir que l'evolució de la nostra línia de treball ha estat paral·lela a l'evolució de la idea de normalització del subjecte. Hi ha un concepte per a transmetre a l'equip: darrera de cada persona amb discapacitat existeix una família on aquestes persones hi tenen un rol molt específic.

La recerca de la identitat professional de l'educador, a través d'una experiència viscuda, reflexionada i practicada, és el que constitueix l'aspecte sector clínic, teòric i pràctic de la seva formació; la recerca d'aquesta identitat implica, als inicis, falta de claredat, de seguretat, de domini, contradiccions, rebel·lia, provatures, manca de recursos, etc.

Així doncs, d'aquest principi es deriven aquestes tres dimensions:

- **Teòrica:** Assimilació de certs conceptes teòrics i capacitat funcional de la seva utilització.
- **Clínica:** Sensibilitat per a tenir en compte el nivell anímic en tota relació i els vincles que comporta la convivència humana.
- **Pràctica:** Tècniques que permetin perfeccionar l'anàlisi teòrica i clínica a través de les activitats, amb la finalitat de comprendre i experimentar allò que passa.

L'objectiu de Centre Ocupacional Sínia

El Centre Ocupacional Sínia vol ser una alternativa a la integració de les persones afectades de paràlisi cerebral i que el seu nivell intel·lectual o físic no els permet una vida d'adult més normalitzada. La nostra missió és dur a terme la teràpia ocupacional necessària per tal d'aconseguir la integració social, així com tots els ajuts especials per tal de realitzar sols o amb suport els hàbits de la vida quotidiana com: alimentar-se, tenir cura de la seva higiene personal o vestir-se, ja que les seves dificultats motores els impedeixen fer aquestes activitats de manera autònoma.

Per a una integració social, nosaltres entenem la millora de les funcions a partir d'un aprenentatge per a desenvolupar conductes compensatòries que supleixin, en part, els dèficits i aconseguir nivells de funcionalitat. Així, doncs, cada grup tindrà el seu propi espai i la dotació de material específic. Les noves tecnologies contribueixen al coneixement de les possibilitats de desenvolupament que tenen les persones amb gran afectació física, si es potencien adequadament les seves capacitats, els mitjans i l'entorn.

El Centre Ocupacional Sínia té com a finalitat treballar en activitats motivadores, culturals i socials per a no caure en la rutina i en el concepte de treball productiu, com a feina remunerada econòmicament. Ens basem en petits projectes que al Centre anomenem **centres d'interès**, mitjançant els quals englobem tot el Programa Individual Rehabilitador de cada usuari amb el Programa General del Centre. La feina més important a l'inici del centre d'interès serà adequar i complementar les peculiaritats de cada un dels grups amb un projecte global, pensant que el grup és heterogeni i no tots tenen el mateix nivell ni motivació.

El resultat final d'aquest projecte és l'aportació de cada individualitat amb la col·laboració de la parella terapèutica (de professionals) i, en certs casos, col·laboracions externes.

Les activitats terapèutiques a Sínia

Què entén Sínia com activitats terapèutiques?

La finalitat que tots i cadascun dels usuaris puguin gaudir del resultat del seu treball i rebre el reconeixement social

Entenem per activitat terapèutica aquella que és motivadora i el resultat de la qual és gratificant, amb la finalitat que tots i cadascun dels usuaris puguin gaudir del resultat del seu treball i rebre el reconeixement social. Hem emprat grans dosis d'imaginació ja que, dins del camp dels C.O. per a grans disminuïts físics, es disposa de pocs exemples per a seguir.

Algunes de les idees que vertebraren el treball mitjançant activitats terapèutiques resten agrupades en els aspectes següents:

■ La participació de les persones

Fer participar els usuaris en un procés d'activitats pot arribar a incidir terapèuticament en la seva salut. En aquest sentit el treball l'utilitzem com una funció de tres variables: Ambient de treball, la comunicació i la personalitat del treball:

a) L'ambient de treball. Tenir cura de l'entorn és important, atès que té una vessant terapèutica. Tot treball té una part afectiva a causa de les relacions que s'hi creen; i perquè aquestes relacions siguin positives, la persona amb dificultats ha de trobar-se amb l'oportunitat de cooperar dins l'àmbit de treball per poder adonar-se que hi participa.

b) La comunicació. Cal un bon nivell de comunicació per part de l'educador/a i/o monitor/a cap al grup, mitjançant una bona informació sobre el que s'està fent, com s'està fent i per què s'està fent.

c) La personalitat del treball. Tot i que el treball es planteja des de la vessant terapèutica, no perd la seva funció laboral que ha de tenir per a tot adult. Així el treball pot ajudar en un centre ocupacional a satisfer certes necessitats pròpies de l'individu, però també ajudar-lo a entendre la percepció de l'individu com a membre contributiu i productiu de la mateixa societat. Sobretot amb grans disminuïts físics és molt necessari el treball de grup per a cobrir tot un procés, ja que cada un d'ells té les seves limitacions.

■ Organització d'activitats

Quan s'organitza una activitat per a les persones amb dificultats motores, cal tenir en compte l'accessibilitat. Tots constatem diàriament que molts elements de la vida quotidiana són inacessibles per a ells/es i que, alhora, aquesta situació esdevé una barrera infranquejable que els impideix el seu desenvolupament personal i social. Quan s'organitza una visita a un museu, o qualsevol altra activitat, la primera cosa que el responsable d'un grup es veu obligat a considerar, fins i tot per damunt de si el contingut sigui interessant, és el grau d'accessibilitat física de l'edifici, per tal de valorar l'esforç que cal fer per salvar les barreres arquitectòniques existents, i si aquest esforç pot ser compensat per les expectatives culturals que ens poden oferir. Tot sovint s'acaben programant visites a llocs menys interessants però de més fàcil accés.

■ El contacte diari

En el contacte diari, les respostes a les seves activitats, comportaments, així com les mateixes iniciatives de l'educador/a, monitor/a, només en casos excepcionals es poden remetre a un model rígid, ja que es pot caure en la preocupació constant d'adaptar-nos al model; aleshores, les actituds deixarien de tenir relació amb les necessitats concretes, amb la dinàmica viva i amb l'espontaneïtat. És important valorar l'espontaneïtat que requereixen les accions diàries envers les persones.

■ La finalitat del centre ocupacional no és la laboral

La feina assistencial s'entén com a extensió del que no poden fer els usuaris per ells mateixos. Per tant, és una feina que es comparteix amb l'usuari involucrant-lo en les decisions. Cal tenir en compte les possibilitats motrius de cada usuari, així com l'autoconsciència; possibilitats motrius i autoconsciència que no sempre van lligades, i cal captar en tot moment les necessitats i coneixements que demana la persona assistida. Entenen com un punt bàsic de la qualitat del servei, el respecte a la intimitat en els moments que cada usuari demani.

■ Els grups

Els grups són heterogenis, és a dir, dins de cada grup hi ha usuaris amb diferents nivells de capacitats físiques i psíquiques. Aquests grups cada any varien segons les preferències dels usuaris en la nova activitat (centre d'interès).

L'equip professional

Un dels aspectes que caracteritza el treball educatiu del Centre Ocupacional Sínia és el seu equip professional i l'organització de la institució. En el camp de treball que ens ocupa, no és habitual considerar el professional, el qual realitza la tasca d'acompanyament immediat i en les activitats de la vida diària, com a **educador**, amb tot el que aquesta paraula comporta. Igualment, l'organització en diversos grups i la coordinació a diferents nivells fa possible, en el marc del Centre Ocupacional Sínia, l'efectivitat del treball amb les persones amb discapacitat.

Vegem com està constituït l'equip:

■ Director/a

El director/a és el responsable de l'organització. Les seves funcions són:

- Portar la direcció i administració del centre
- Exercir la direcció del personal que hi presta els seus serveis
- Establir conjuntament amb l'equip tècnic el sistema de coordinació entre les diferents àrees i serveis.
- Convocar i presidir les reunions dels òrgans de govern i participació, així com les comissions de treball creades per al bon funcionament del centre.
- Executar els acords que puguin adoptar els òrgans col·legiats i de participació dins el marc de les seves competències.

■ Coordinador tècnic

És el responsable de l'organització de les actuacions terapèutiques conforme als objectius elaborats per l'equip d'educadors. Li corresponen les funcions següents:

- Assumir la coordinació tècnica del centre i del programa general d'activitats informades per l'equip tècnic.
- Dirigir les sessions de treball amb l'equip per a l'estudi, confecció, seguiment i avaluació del P.I.R.
- Supervisar l'execució dels P.I.R així com comprovar l'eficàcia i qualitat del servei
- Informar a l'equip tècnic sobre els aspectes que consideri d'interès

- Col·laborar amb tots els professionals del centre per tal que l'atenció als usuaris es realitzi d'una manera integral.

■ Treballador/a Social

Treballa coordinadament amb els professionals i participa en les reunions d'equip. Orienta i assessora els usuaris i les respectives famílies sobre temes legals, recursos, ajudes econòmiques. Les seves funcions són:

- Recercar recursos socials
- Fer treball social dins de la família
- Tramitar documents
- Contactar amb les escoles d'adults
- Contactar amb altres centres
- Enllaçar amb l'associació de pares

■ Equip d'atenció directa: educador/a i monitor/a

El paper de l'educador/a i el monitor/a és molt important dins del grup de treball. D'entrada han d'estar motivats per al treball que es disposen a realitzar; creiem que és l'única manera de transmetre interès i ganes de treballar. D'altra banda, han de fer de **conductors** del procés d'elaboració del treball. Cal tenir estratègies per a reconduir el tema quan aquest es dispersa. El fet de treballar amb persones amb greus dificultats motrius ens obliga en moltes ocasions a deixar les parts del procés del treball que impliquen manipulació, en segon pla. Però no per això les desestimem, ja que l'experiència ens ha demostrat que si l'educador/a i el monitor/a s'ho proposen és possible fer-los participants també d'aquests tipus d'activitats.

En el Centre Ocupacional Sínia, l'**educador/a**, té com a tasca fer una intervenció terapèutica, basant-se en el PIR (Programa Individual Rehabilitador) amb un grup de 10 usuaris i amb el suport d'un monitor/a.

A partir de les reunions d'educadors/es surten una sèrie de propostes de diferents centres d'interès anuals i cada educador/a, ajustant-se als seus propis coneixements i habilitats, es fa responsable d'un. Un cop es té clar quin centre d'interès elaborarà cada educador, quin grup tindrà (els usuaris també decideixen en quin centre d'interès volen treballar) i amb quin monitor/a treballarà com a **parella terapèutica**, fa una programació anual, parcel·lada per trimestres per al grup d'usuaris sencer, per a saber com, quan i quin serà el producte final del treball i, a més, elaborarà el programa individual, inci-

dint en aquells aspectes més concrets que cada usuari necessiti (objectius individuals). Setmanalment, la parella terapèutica conjuntament amb la Coordinadora tècnica aniran supervisant tant el centre d'interès així com la programació individual; hi ha una forta implicació per part de la Coordinació pel que fa a l'ajut, el seguiment i l'orientació.

Les funcions de l'**educador/a** són:

- Tenir la responsabilitat de l'aprenentatge, organització i realització pràctica de les diferents àrees de treball, procurant la màxima integració i adaptació de cada usuari al seu càrrec.
- Elaborar les propostes d'actuació en cadascuna de les àrees que preveu la teràpia ocupacional
- Participar en la confecció, avaluació i seguiment dels programes individuals (PIR) juntament amb el coordinador/a tècnic
- Discutir i posar en comú els problemes, solucions i recerques relacionades amb els programes individuals i els programes d'activitats (detecció de necessitats, disseny d'activitats, programació i/o formació).
- Participar en un equip multidisciplinari
- Col·laborar en les tasques assistencials
- Tenir la responsabilitat de dirigir el personal implicat en l'execució del PIR
- Amb independència de les funcions que col·legialment ha de realitzar l'equip tècnic, cada educador desenvoluparà les tasques inherents al seu lloc de treball.

Pel que fa a les funcions del **monitor/a**, a diferència d'altres centres ocupacionals en els quals s'anomena indiferentment el professional d'atenció directa monitor o educador, a Sínia hem establert una clara diferència en els seus rols. Les funcions del monitor/a són, doncs:

- Participar en el desenvolupament del Programa Individual Rehabilitador, amb l'assessorament de l'educador/a.
- Ser el responsable de les tasques assistencials, higiene personal, alimentació, vestir, administració de medicaments i mobilitat.
- Donar suport a les activitats que es realitzen en les diferents àrees
- Participar activament dins l'activitat, confecció de materials, recollida de dades, distribució i col·locació d'estrís i adaptacions.
- Organitzar activitats de lleure en els espais establerts

Per tal que tot l'entremat de professionals que treballen al Centre funcioni de forma coordinada s'han organitzat diferents reunions, que, a efectes pràctics, quedarien establertes de la següent forma:

1. Setmanal	<i>Reunió tècnica</i>	Director/a, Coordinador/a tècnica i Treballador/a social.
	<i>Reunió Educadors/es</i>	Tots els Educadors/es i la Coordinació Tècnica
	<i>Reunió Monitors/es</i>	Tots els Monitors/es i la Coordinadora Tècnica
	<i>Reunió Tallers</i>	Educadors/es i Monitors/es que porten el taller
	<i>Reunió Coordinació</i>	Parella Terapèutica i Coordinadora Tècnica
2. Mensual	<i>Reunió General</i>	Tot l'equip (Fora de l'horari laboral)
3. Anual	<i>Reunió Pares</i>	Tot l'equip, pares i usuaris una vegada al començament curs.
	<i>Reunió Tutories</i>	Família, Usuari/a, Educador/a Monitor/a

Els centres d'interès

L'organització quotidiana de les activitats al Centre gira a l'entorn dels centres d'interès. Tots els centres d'interès segueixen unes etapes similars, que són les següents:

- En una primera, es presenta el centre d'interès als usuaris. És el moment en què sorgeixen les preguntes: Què farem? Com ho farem? Aquesta etapa es caracteritza per la detecció de necessitats, recollida d'informació, adquisició de noves habilitats, nous aprenentatges i organització de l'equip de treball.
- En una segona, es fa l'elaboració del treball. És el moment de distribuir les feines entre els usuaris i adaptar-les, de formar comissions de treball, de convocar reunions de grup per a la presa de decisions etc...

- La darrera etapa és la presentació, difusió, devolució (segons el cas) del treball. És el moment de valorar l'experiència i decidir si li donarem continuïtat o no el curs proper.

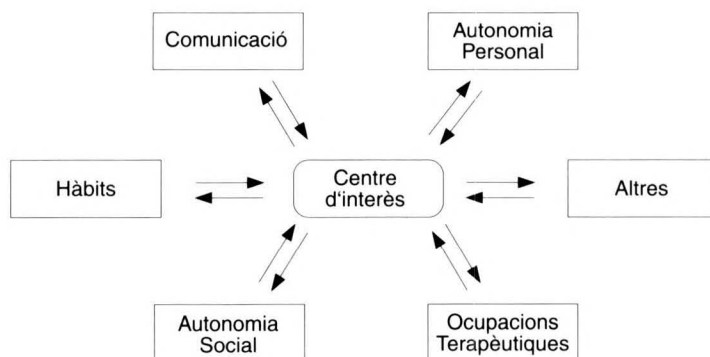
Les característiques de tot centre d'interès són:

- El centre d'interès ha de durar almenys un any. És preferible si pot tenir continuïtat.
- És important que permeti la relació amb els altres col·lectius
- Ha de servir per apropar-nos al món exterior
- Cal que sigui engrescador, tant per als professionals que ho porten com per als usuaris que ho trien.

Hi ha dos tipus de centre d'interès:

- Activitats de caire més cultural i que treballen per alguna millora del propi centre.
- Activitats amb clara projecció externa i de sensibilització.

Les àrees que es desenvoluparan a partir dels centres d'interès són:

Els procediments que farem servir, a nivell metodològic per aconseguir els objectius seran:

- La percepció i l'observació de tot tipus d'informació
- La comprensió i la interpretació del que s'hagi observat

- La pràctica com a forma fonamental d'aprenentatge i, consegüentment, l'exercitació per al manteniment d'habilitats
- S'aprofitaran els recursos de l'entorn per a millorar els aprenentatges
- S'aprofitaran els contactes en el cas de que sigui inaccessible sortir, convidarem al Centre a persones relacionades amb els temes que treballem
- S'aprofitaran sempre que sigui possible els recursos audiovisuals
- Es potenciarà al màxim el treball en grup buscant la complementació de les possibilitats dels diferents alumnes.

L'avaluació dels centres d'interès consistirà en:

- que cada educador porti a terme una avaluació contínua de l'usuari, elaborant una avaluació final que sigui la que traspassi a final de curs, i deixi constància dels objectius assolits i dels que cal continuar treballant.
- que es valori l'actitud davant la feina, l'interès que demostrï i la seva participació en l'activitat.
- que també es valori si l'usuari és responsable amb el seu material.
- que l'avaluació dels usuaris comporti una revisió dels objectius proposats en cada moment, rectificant errors en la programació, adequant les activitats a les seves possibilitats.

Un exemple de centre d'interès: El Joc de Rol

Una bona manera de treballar per a la conscienciació de la societat sobre la normalització de les persones amb discapacitat és facilitar la seva intervenció de forma activa. Per aquest motiu fa tres anys vam engegar el centre d'interès "*Un camí cap a la conscienciació a les escoles envers les persones amb discapacitat*".

Per què a les escoles?

Perquè els nens són el col·lectiu més obert, sense condicionaments previs i acostumats a la diversitat de companys gràcies a la integració cada cop més estesa. Perquè la majoria dels nostres usuaris desconeixen totalment l'àmbit escolar ordinari, ja que la seva trajectòria ha estat força diferent. Volem

una trobada lúdica com a primera experiència; així neix la idea de crear un joc de rol que faciliti la interacció de les persones amb discapacitat de Sínia i els alumnes de les escoles de primària de la zona. Tot seguit facilitem algunes de les dades i característiques generals del Joc de Rol:

- **SOM DIFERENTS – SOM IGUALS; PROGRAMA D'APROPAMENT I SENSIBILITZACIÓ VERS LES PERSONES AMB DISCAPACITAT**
- **ORGANITZACIÓ: CENTRE OCUPACIONAL SÍNIA**
- **PARTICIPANTS: EDUCACIÓ PRIMÀRIA – CICLE SUPERIOR (10 a 12 anys)**

Les relacions curriculars que implica el Joc serien:

- Descobrir-se un mateix
- Obrir-se al medi social i natural: apropament lúdic-afectiu, descobriment de les pròpies vivències
- Comportar-se de manera solidària amb altres persones i manifestar respecte, tolerància per a facilitar una convivència harmònica
- Experimentar el joc com a objecte de plaer en el descobriment de l'altre

**Sensibilitzar
envers les
persones amb
discapacitat i
fomentar acti-
tuds de respec-
te per les dife-
rències**

Els objectius que es volen assolir:

- Conèixer i interessar-se per la identitat d'altres comunitats i persones
- Exercitar-se en diferents formes de comunicació: ús de tècniques, instruments i aparells per a facilitar l'apropament a l'altre
- Interès per conèixer manifestacions, estils de vida i fets d'altres persones
- Sensibilitzar envers les persones amb discapacitat i fomentar actituds de respecte per les diferències

El Joc de Rol, que és una trobada lúdica entre persones discapacitades, és elaborat i es porta a terme en tres sessions:

- A)** 1a. sessió – Presentació del Centre Ocupacional i gimkana
- B)** 2a. sessió – Joc de Rol a l'escola
- C)** 3a. sessió – Valoració de l'experiència

La metodologia seguida consisteix en organitzar un joc grupal per equips (3 alumnes + 1 usuari C.O.). Per preparar l'activitat s'ofereix documenta-

ció i reunions amb el mestre/a (a determinar). Durant l'activitat hi ha 4 persones de l'equip de Sínia.

A) Primera sessió: gimkana al Centre

Es fa el primer contacte entre els nen/es de l'escola i els usuaris del Centre Sínia. La trobada es proposa al Centre i es pretén presentar-nos i explicar què fem. Després es demana als nens que s'organitzin per fer una gimkana en la que hauran d'utilitzar diferents ajuts tècnics, per exemple desplaçar-se amb cadira elèctrica, escriure un missatge a l'ordinador sense tocar el teclat o comunicar-se amb plafons sil·làbics (eines de comunicació). Es fan els equips de 6 nens/es.

a) 1a. fase: Comunicació

Dos usuaris del Centre memoritzaran una paraula o frase que hauran de comunicar als dos primers nens, a través dels seus plafons. Aquests dos nens transmeten la paraula o frase a l'oïda dels qui estan esperant a la cadira.

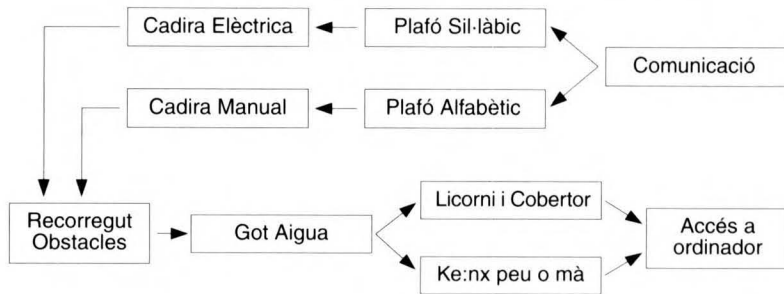
b) 2a. fase: Desplaçament

Els dos nens de les cadires avançaran per un circuit d'obstacles i hauran de parar a mig recorregut per beure un got d'aigua amb una canya, sense aixecar-se de la cadira ni utilitzar les mans. En el recorregut hauran de procurar de no tirar cap obstacle per no penalitzar, i, si cau alguna peça, el que vagi darrera se la trobarà a terra i encara haurà d'anar amb més compte. Un cop acabat el recorregut, aniran cap als ordinadors on els esperaran uns altres dos nens, i cada un li dirà a qui li toqui la seva paraula o frase utilitzant un plafó sil·làbic.

c) 3a. fase: Accés a l'ordinador

Quan els dos nens restants tinguin la paraula o frase desxifrada, l'hauran d'escriure a l'ordinador utilitzant les adaptacions del Ke:nx o licorni, segons el cas, i un cop les dues coses estiguin escrites a l'ordinador l'equip haurà acabat, i es prendrà el temps total de la prova, sumant-li 1 segon per obstacle caigut, 1 segon per cada falta en la paraula, i 10 segons per cada vegada que hagin parlat. L'equip que aconsegueixi el temps més baix guanyarà la prova.

La gimkana quedaria representada per l'esquema següent:

B) Segona sessió: Joc de Rol *L'última reserva*

Si les barreres arquitectòniques no ho impedeixen, preferim desplaçar-nos fins a l'escola. El joc proposat ve a ser un joc de rol, però una mica més pausat. Es desenvolupa sobre un taulell que representa una de les poques ciutats que existeixen en el planeta. Els jugadors s'agrupen en diferents equips adoptant les característiques d'un personatge. Aquests personatges són persones amb discapacitat (cecs, sords, coixos...). Aquestes característiques s'han de tenir presents al moment d'afrontar les proves. Les situacions proposades obliguen a trobar una solució entre tot l'equip, essent necessari comunicar-se i posar-se d'acord en l'estratègia d'acció que cal seguir. Aquests són dos clars objectius del joc: fomentar la comunicació i el consens entre l'equip.

Tot el joc està guiat per un màster o director del joc que decideix quina puntuació necessiten els personatges per a superar les proves. Nosaltres proposem unes situacions de rol, però desitgem i esperem que més endavant els nois/es n'inventin de noves. Les proves que conté el joc són de tres tipus: de situació, d'escenificació amb mímica i preguntes d'interès general (en la proposta original, relacionades amb el tema de la paràlisi cerebral o les discapacitats en general). El joc acaba quan algun personatge arriba a la reserva natural de la ciutat. Hem procurat que sigui un joc no violent i el menys competitiu possible. Els personatges no són superherois convencionals sinó persones amb alguna discapacitat. Malgrat això, és possible, amb una mica d'enginy, superar les proves amb èxit.

C) Tercera sessió: valoració

Optem per buscar un espai obert, no vinculat directament als participants. I a través d'unes enquestes que els nens/es es pregunten uns als altres, es valora l'experiència grupalment. Cal no distanciar en el temps les tres sessions perquè es visquin de forma unitària.

Conclusions

Tot el Centre Ocupacional Sínia, tant l'equip de professionals com els usuaris, estem molt contents d'aquesta iniciativa. Ells tenen l'oportunitat de sortir a l'exterior i apropar-se al món infantil; conèixer l'àmbit escolar, relacionar-se amb nens compartint la seva espontaneïtat i frescor; treballar i elaborar un producte que dóna fruits; compartir espai, temps i vivències; i, en definitiva, ser protagonistes en viu i en directe. Creiem que afegim un granet de sorra en el camí cap a la conscienciació de la societat envers les persones amb discapacitat.

Equip Educatiu del Centre Ocupacional Sínia

Acompanyament socioeducatiu de persones amb discapacitat física: el cas del Centre Sínia.

Acompañamiento socioeducativo de personas con discapacidad física: el caso del Centre Sínia

Socio-educational guidance for people with physical disability: the case of the Sínia Centre

El Centre Ocupacional Sínia de Barcelona, cuyas actividades presentamos en este artículo, nació en 1991 dentro de la Cooperativa Grans Disminuïts Ciutat Vella. Entendemos por Educación Especial: toda acción global encaminada a estructurar o reestructurar la personalidad de aquellas personas que viven en unas dificultades especiales. A éstas hay que dotarlas de instrumentos y herramientas para que poco a poco vayan desarrollando un proceso de maduración.

The Centre Ocupacional Sínia of Barcelona, whose activities are presented in this article, came into being in 1991 within the Grans Disminuïts Ciutat Vella Cooperative. For us, Special Education means all global action or actions geared towards structuring or restructuring the personality of people living in difficult situations, who need instruments and tools to allow them to gradually develop their maturing process.

Autor: Equip Educatiu del Centre Ocupacional Sínia

Artícle: Acompanyament socioeducatiu de persones amb discapacitat física: el cas del Centre Sínia.

Referència: Educació Social núm. 16 pp. 105-120

Adreça professional: Centre Ocupacional Sínia
Carrer Banys Nous, 16
08002 Barcelona
Tel. 93- 318.14.81
sinia@retemail.es